Her Hafta Cumartesi Günleri Çıkar
Sayı: 89 8 Ocak 1966 50 Kuruş

ZIPZIP

7 den 77 ye kadar her gencin mecmuası

ÇANAVARIN GÖLGESİ

Gazeteci Rik, Cezaevindeki hücresinde beraber bulunduğu iki hükümlü'nün durumunu dikkatle incelemektedir.

İKİSİ DE RİK'E ÇULLANMIŞ, YUMRUKLARLA ONU BAYILTMIŞ, KOLLARINI BAĞLAMIŞLARDI...
HADİ, AYIL ARTIK!...
GEÇ ÖNE.. GİDİYORUZ...
ROBERTO GMOZ, YUKARIYA ÇEKTİ - FRED DE RİK'İ İTTİ..
VE TÜNELE İNDİLER...
AMAN GECİKMİYELİM ... ÇABUK OLALIM!
LÂĞIMLARA ÇIKAN DELİKTE...
HAYRET... NERDE ÖTEKİLER ?..
SİNİRLENME ÖYLE... İŞTE BAK...
O SIRADA POLİS MÜDÜRİYETİNDE...
NEEE ?!. İMKÂNI YOK... BU KADAR BÜYÜK HATA OLUR MU ? KOMİSERE HEMEN HABER VERELİM....
NE DİYORSUN ALLAHAŞKINA LEDRU ?
EVET, BÜYÜK BİRHATA OLDU ŞEF... CEZAEVİNDEKİ TUTUKLULARIN LİSTESİ GÖZDEN GEÇİRİLİRKEN...
HANGİSİ ?..
O HALDE HEMEN HAREKETE GEÇMELİ KOMİSERİM...
MÜDÜRE DE DUYURMALI..RİK, BELKİ TEHLİKEDEDİR..TUTUKLULARDAN HERHANGİ BİRİ ONA, BİR KÖTÜLÜK EDEBİLİR...
KİMDİR ?.. SÖYLESENİZE CANIM...
ADI ÖNCE DİKKATİMİ ÇEKMEDİ.. FAKAT ŞİMDİ HATIRLADIM..VOLKAN.. EVET, O...MANYER! ESKİDEN MÜFETTİŞTİ... YANİ...
CANAVAR !..

GECE SEFERİ

Yarışçı Con, "İlkin" adlı çocuğu kandırıp kötü işlerde kullanan bir şebekenin peşindedir...

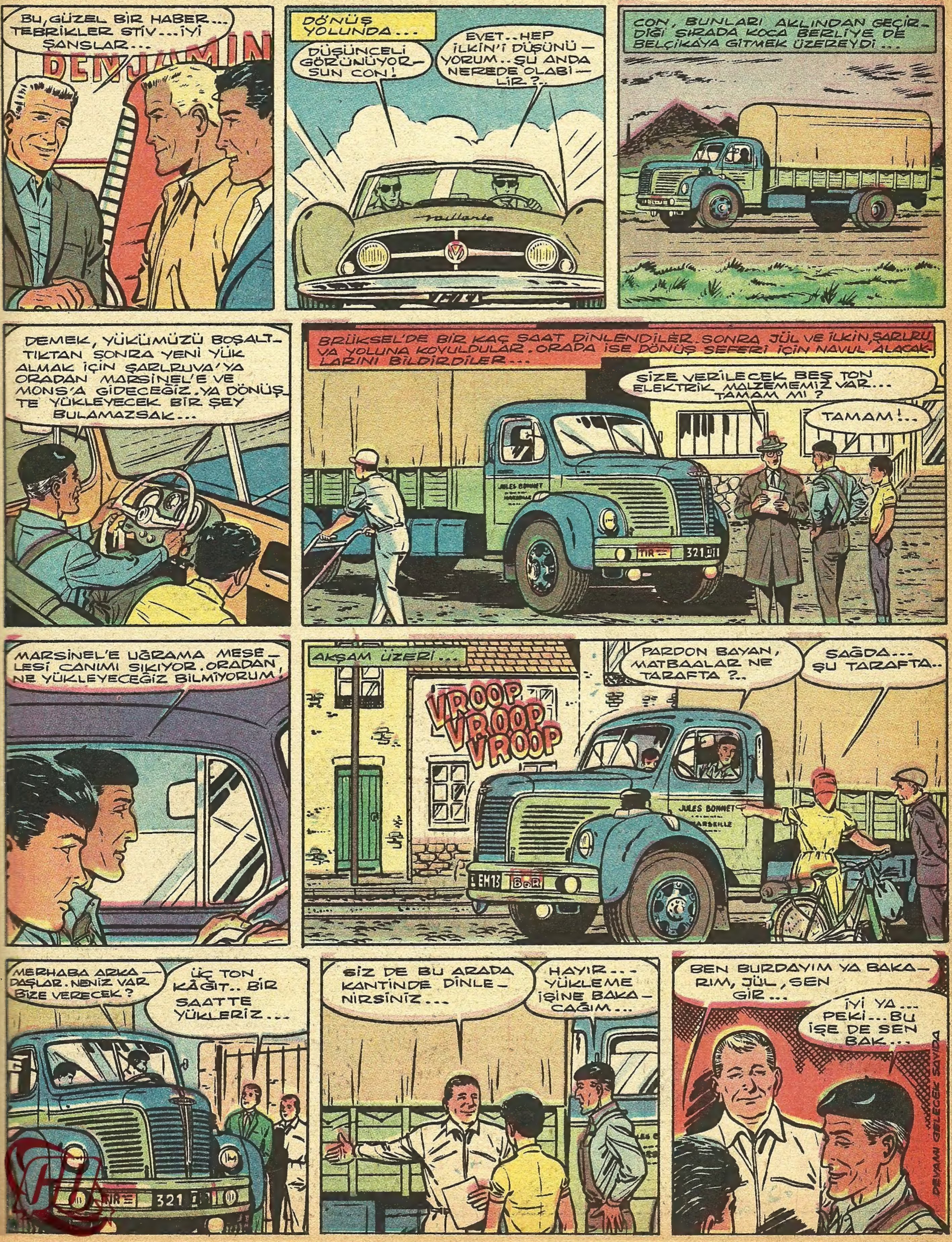

BU, GÜZEL BİR HABER... TEBRİKLER STİV... İYİ ŞANSLAR...
BENJAMIN
DÖNÜŞ YOLUNDA...
DÜŞÜNCELİ GÖRÜNÜYORSUN CON!
EVET.. HEP İLKİN'İ DÜŞÜNÜYORUM.. ŞU ANDA NEREDE OLABİLİR ?..
CON, BUNLARI AKLINDAN GEÇİRDİĞİ SIRADA KOCA BERLİYE DE BELÇİKAYA GİTMEK ÜZEREYDİ...
DEMEK, YÜKÜMÜZÜ BOŞALTTIKTAN SONRA YENİ YÜK ALMAK İÇİN ŞARLRUVA'YA ORADAN MARSİNEL'E VE MONS'A GİDECEĞİZ. YA DÖNÜŞTE YÜKLEYECEK BİR ŞEY BULAMAZSAK...
BRÜKSEL'DE BİR KAÇ SAAT DİNLENDİLER. SONRA JÜL VE İLKİN, ŞARLRUVA YOLUNA KOYULDULAR. ORADA İSE DÖNÜŞ SEFERİ İÇİN NAVLUL ALACAKLARINI BİLDİRDİLER...
SİZE VERİLECEK BEŞ TON ELEKTRİK MALZEMEMİZ VAR... TAMAM MI ?
TAMAM!..
MARSİNEL'E UĞRAMA MESELESİ CANIMI SIKIYOR. ORADAN NE YÜKLEYECEĞİZ BİLMİYORUM!
AKŞAM ÜZERİ...
VROOP VROOP VROOP
PARDON BAYAN, MATBAALAR NE TARAFTA ?..
SAĞDA... ŞU TARAFTA..
MERHABA ARKADAŞLAR. NENİZ VAR BİZE VERECEK ?
ÜÇ TON KÂĞIT.. BİR SAATTE YÜKLERİZ...
SİZ DE BU ARADA KANTİNDE DİNLENİRSİNİZ...
HAYIR... YÜKLEME İŞİNE BAKACAĞIM...
BEN BURDAYIM YA BAKARIM, JÜL, SEN GİR...
İYİ YA... PEKİ... BU İŞE DE SEN BAK...
DEVAMI GELECEK SAYIDA

NUH DEYİP PEYGAMBER DEMİYENLER

Saçları kadın saçı gibi uzamış tırnakları kesilmemiş ve ellerinde sopalar bulunan büyük bir kalabalık, avazı çıktığı kadar bağırışıp duruyorlardı. Aralarında onlara başkanlık ettiği her halinden belli olan biri:

-"Şu koca bunağı hâlâ mı söyletece - ğiz? Gitsin bu sözlere başkalarını inandırsın..." diyordu.

Bir taşın üstüne çıkmış olan ihtiyar ise, onlara hiç Aldırmıyor mütemadiyen:

-"Ey insanlar! Tanrı'ya bel bağlayınız. Günahlarınızdan tövbe edip kurtulunuz..."

Diye habire aynı sözleri tekrar ediyordu.

Kalabalıktan bir grup da:

-"Sen Nuh olabilirsin amma, Peygamber değilsin!" diyordu.

Nuh deyip Peygamber demeyen bu insanlar, o zamanlar birbirlerinin mallarını çalıyorlar, hırsızlıktan hoşlanıyorlardı. Ahlâksızlık, onlar için artık tabiî bir şey olmuştu. Adam öldürmek, fenalık yapmak, günlük işlerdendi. Aile sevgisi, evlât muhabbeti hiç kalmamıştı.

Bu hali gören Nuh Peygamber'in içi kan ağlıyor, halka Allah'ın emriyle hep nasihat ediyor, onlara doğru yolu göstermeğe çalışıyordu. İhtiyar Peygamber, işte o gün de yine yüksekçe bir tepedeki taşın üstüne çıkmış, etrafına toplanan kötü insanlara iyi sözler söylemek için yırtınıp duruyordu.

Bir süre sonra Nuh deyip Peygamber demiyenler, işi daha da azıtmışlar ve yumruklarla, tekmelerle onu çıktığı tepeden aşağıya indirmişlerdi. Arkasından taşlar yağdırarak saatlerce uzaklara kadar bu kötü insanlar, Nuh'u kovaladılar.

Nuh, artık kavmini imana getiremediği için üzüntüye dalmıştı. Nasihat kâr etmeyen bu adamları ancak Tanrı yola getirebilirdi. Nuh ellerini göğe açarak:

-"Allahım! Sen şu zalimleri kahret.. Beni ellerinden kurtar.." Diye dua etti.

Tanrı, Nuh'un duasını kabul etmişti. Sevimli ihtiyarın kulağına o anda şöyle bir ses erişti:

-"Ey Nuh! Kalk ve öyle bir yere git ki, sudan uzak olsun. Orada, hemen bir gemi yapmağa başla!.."

Nuh, başını göğe kaldırarak sordu:

-"Ey Tanrım! Ben, gemi nasıl şeydir bilmem. Tarif et ki yapayım!" dedi.

O zaman Tanrı'nın sesi yine duyuldu.

-"Bir tavuk kes!... Etini ye!.. Ortasındaki kemiği sakla... Yapacağın gemi işte bu kemiğe benzesin."

Nuh, bu buyruğu alınca ormandan büyük ağaçlar keserek gemisini yapmağa başladı.

Nuh'un ağaç kütüklerini birbirine eklemekle vakit geçirdiğini görenler:

-"Ne o.. Peygamberlikten vazgeçtinde şimdi dülgerliğe mi başladın?" Diye onunla eğeleniyor, alay ediyorlardı.

Nuh, bunlara hiç cevap vermiyor, kendi işiyle meşgul oluyordu. Karısı ve üç çocuğu: Ham, Sam ve Yafes'ten başka kendisine inanan yoktu. Geminin inşaatı epeyce ilerlemişti. Nihayet son eksikleri de bitip sefere hazır olduğu gün Nuh'a gökten yine Tanrı'nın sesi erişti.

Ses:

-"Ey Nuh! Bütün hayvanlardan birer çift alıp sonra iman edenlerle birlikte gemine yerleştir.."

Emrini vermişti.

Nuh, bunun üzerine bir daha halkı etrafına topladı. Onları belki yola getiririm diye son öğüdünü verdi. Gelecek bir tufan'dan söz etti. Fakat halk, onun bahsetmiş olduğu tufana da inanmamıştı.

-"Senin söylediğin olacak şey değildir. Tufan olur her tarafı, sular basarsa biz de dağlara çıkar, kurtuluruz.." Diyorlardı.

Artık Nuh için yapacak bir şey kalmamıştı. Çünkü dört oğlundan biri olan Yam da inanmıyanlar arasındaydı.

Sonunda Nuh, karısı ve üç oğlu ile gemisine bindi. Geminin burnuna çıkarak Nuh, elini boru gibi ağzına tuttu. Gök gürültüsü gibi sesler çıkardı. Bu sesi duyan hayvanlar, aslanlar, kaplanlar kükreyerek; kuşlar cıvıldaşarak beygirler kişneyerek geldiler. İrili ufaklı, memeli memesiz, sürüngen ve ayaklarıyla gezen, uçan veya yüzen bütün hayvanlardan birer çift Nuh'un gemisine doldular.

O sırada birkaç kişi daha can korkusuyla imana geldi. Nuh, bunları da gemiye aldıktan sonra gökyüzü birdenbire karardı. Yerden sular kaynamağa, havadan oluk gibi yağmur boşanmağa başladı.

Nuh, tufanın koptuğunu anlıyarak, âsi oğlu Yam'a:

-"Gel gemiye sığın oğlum, son pişmanlık fayda vermez." Diye seslendi.

Lâkin, Yam yine onu dinlemedi. Zaten babasına cevap vermeğe bile vakit bulamamış büyük bir dalga onu alıp götürmüştü. Nuh yaşlı gözlerle oğlunun boğuluşunu seyrederken, grup grup birçok insanlar da sular arasında kaybolup gidiyorlardı. Şimşekler gözleri kör edecek gibi çakıyor, gök gürültüleri, ortalığa dehşet veriyordu. Sular artık öylesine kabarmıştı ki, dağlar görünmez olmuştu. Nihayet bir an gelmiş Nuh'un gemisine aldıklarından başka, yeryüzünün bütün insanları ve hayvanları, tamamen ölüp gitmişti. Bu tufandan bir karınca bile kurtulamamıştı. Tuzlu sularla, tuzsuz sular birbirine karıştığı için, çeşitli sularda yaşıyan balıklar da ölmüşlerdi.

Nuh'un gemisi dağlar gibi yükselen dalgaların ara yerinden bata çıka gidiyordu. Derler ki: gemi tufan ile cenkleşe cenkleşe ilerlerken, baş taraftan farelerin açtığı bir delikten yavaş yavaş su almağa başladı. Nuh, telâş içinde, hayvanlara sordu!

-"Bu deliği hanginiz kapayacaksınız?"

Hiçbiri cevap vermedi. İçlerinden yalnız balık dile geldi:

-"Ben kaparım... Yalnız bir şartla." dedi.

-"Söyle şartın ne?"

-"İnsanlar beni öldürürlerken bıçak kullanmasınlar!"

-"Peki Tanrı'ya bunun için yalvarırım" dedi Nuh.

Balık, bunun üzerine çöreklenerek deliğe girdi. Gemi artık su almıyordu...

İşte o gündenberi insanlar da balıkları iğne veya ağ ile avlar oldular...

GELECEK HAFTA:
TUFANDAN SONRA

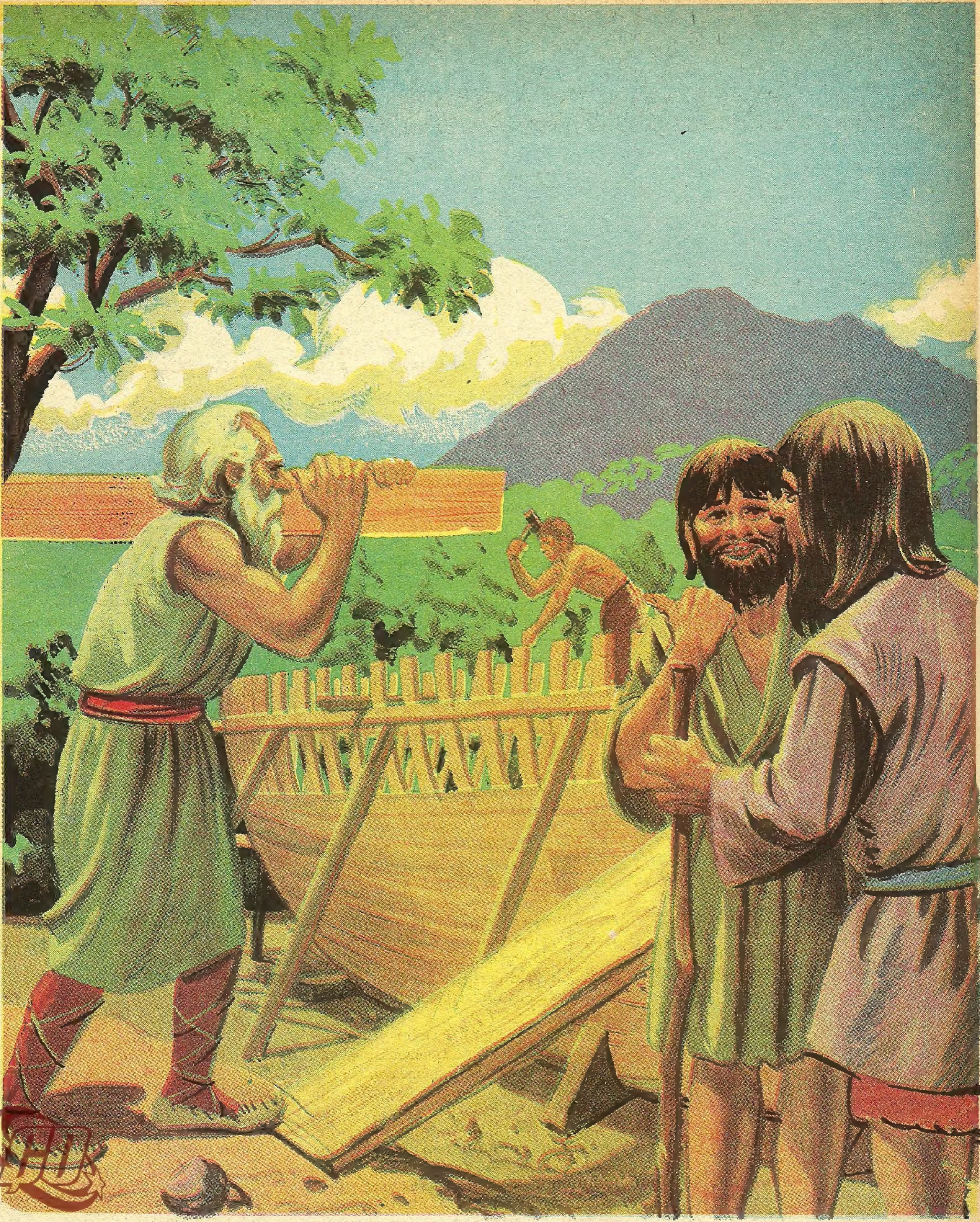

Nuh, Tanrının buyruğunu alınca ormandan büyük ağaçlar keserek gemisini yapmağa başladı... Onun ağaç kütüklerini birbirine eklemekle vakit geçirdiğini görenler: "Ne o... Peygamberlikten vazgeçtin de şimdi dülgerliğe mi başladın?.." Diye onunla eğleniyor, alay ediyorlardı...

SİYAH TILSIM

Sirk'te çalışan küçük Tedi, bir tuzaktan kurtulup ötekine düşürülmektedir. Onu çekemiyenler vardır.

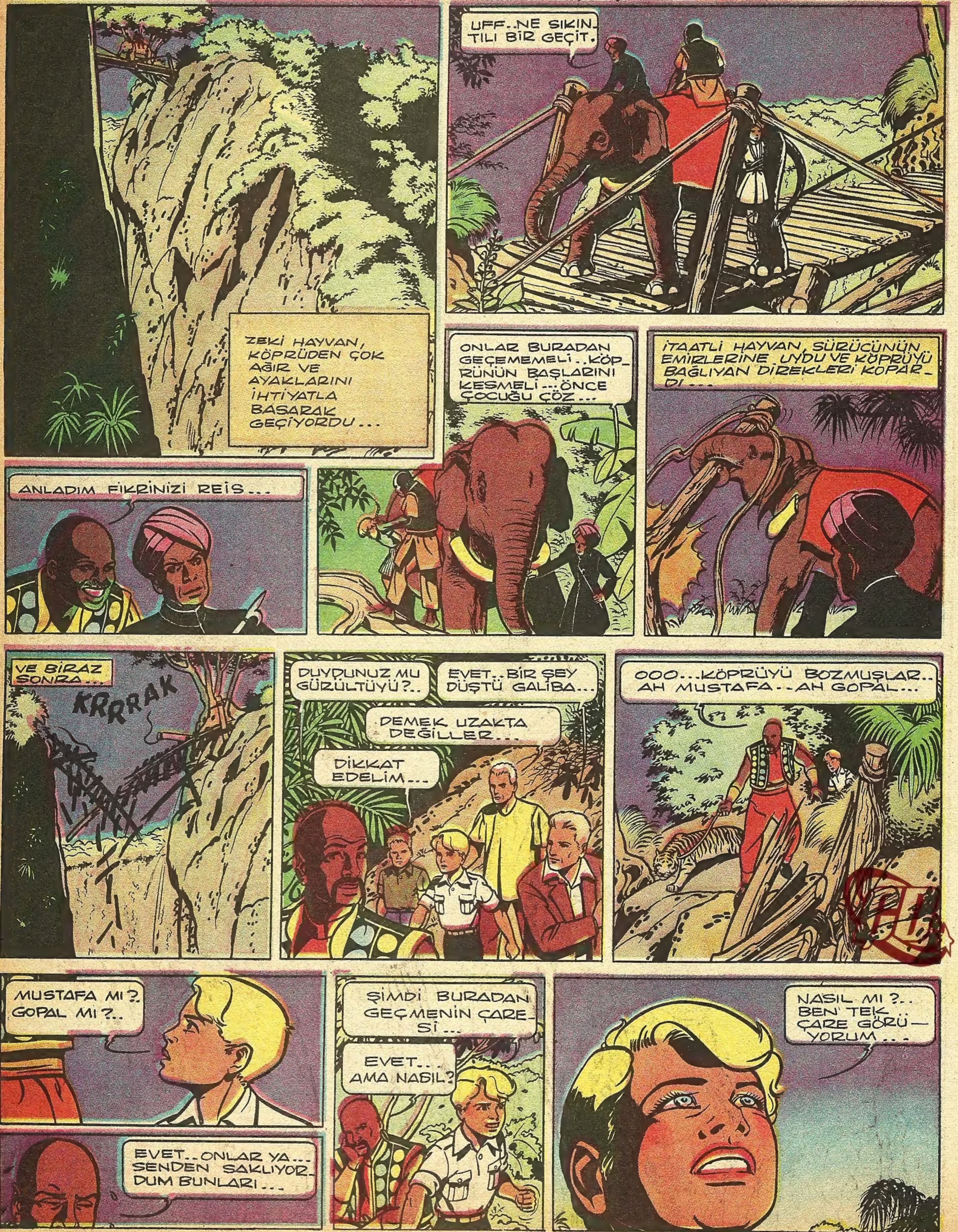

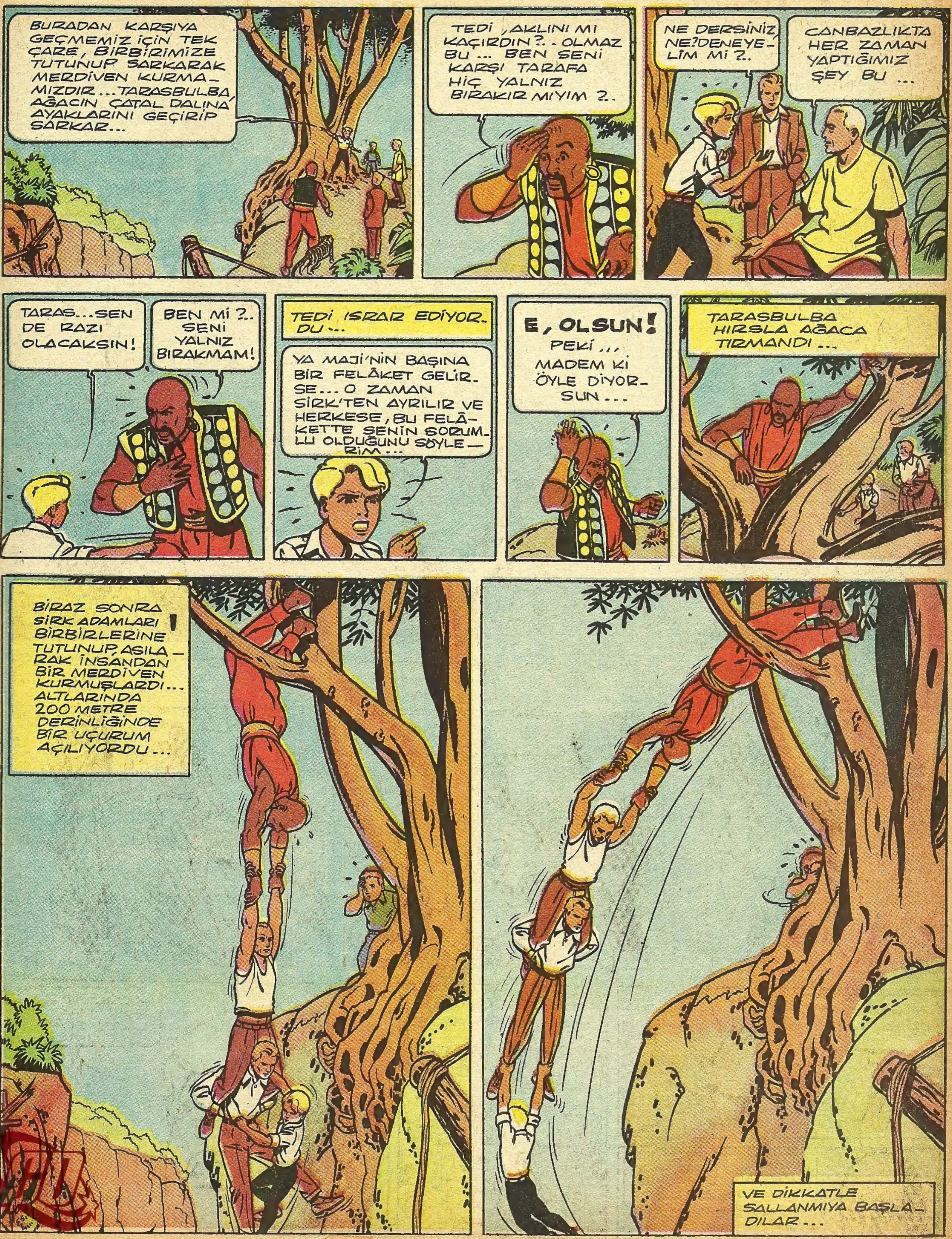
BURADAN KARŞIYA GEÇMEMİZ İÇİN TEK ÇARE, BİRBİRİMİZE TUTUNUP SARKARAK MERDİVEN KURMAMIZDIR... TARASBULBA AĞACIN ÇATAL DALINA AYAKLARINI GEÇİRİP SARKAR...
TEDİ, AKLINI MI KAÇIRDIN?.. OLMAZ BU... BEN SENİ KARŞI TARAFA HİÇ YALNIZ BIRAKIR MIYIM?..
NE DERSİNİZ, NE? DENEYELİM Mİ?..
CANBAZLIKTA HER ZAMAN YAPTIĞIMIZ ŞEY BU...
TARAS... SEN DE RAZI OLACAKSIN!
BEN Mİ?.. SENİ YALNIZ BIRAKMAM!
TEDİ ISRAR EDİYORDU...
YA MAJİ'NİN BAŞINA BİR FELÂKET GELİRSE... O ZAMAN SİRK'TEN AYRILIR VE HERKESE, BU FELÂKETTE SENİN SORUMLU OLDUĞUNU SÖYLERİM...
E, OLSUN! PEKİ... MADEM Kİ ÖYLE DİYORSUN...
TARASBULBA HIRSLA AĞACA TIRMANDI...
BİRAZ SONRA SİRK ADAMLARI BİRBİRLERİNE TUTUNUP, ASILARAK İNSANDAN BİR MERDİVEN KURMUŞLARDI... ALTLARINDA 200 METRE DERİNLİĞİNDE BİR UÇURUM AÇILIYORDU...
VE DİKKATLE SALLANMIYA BAŞLADILAR...

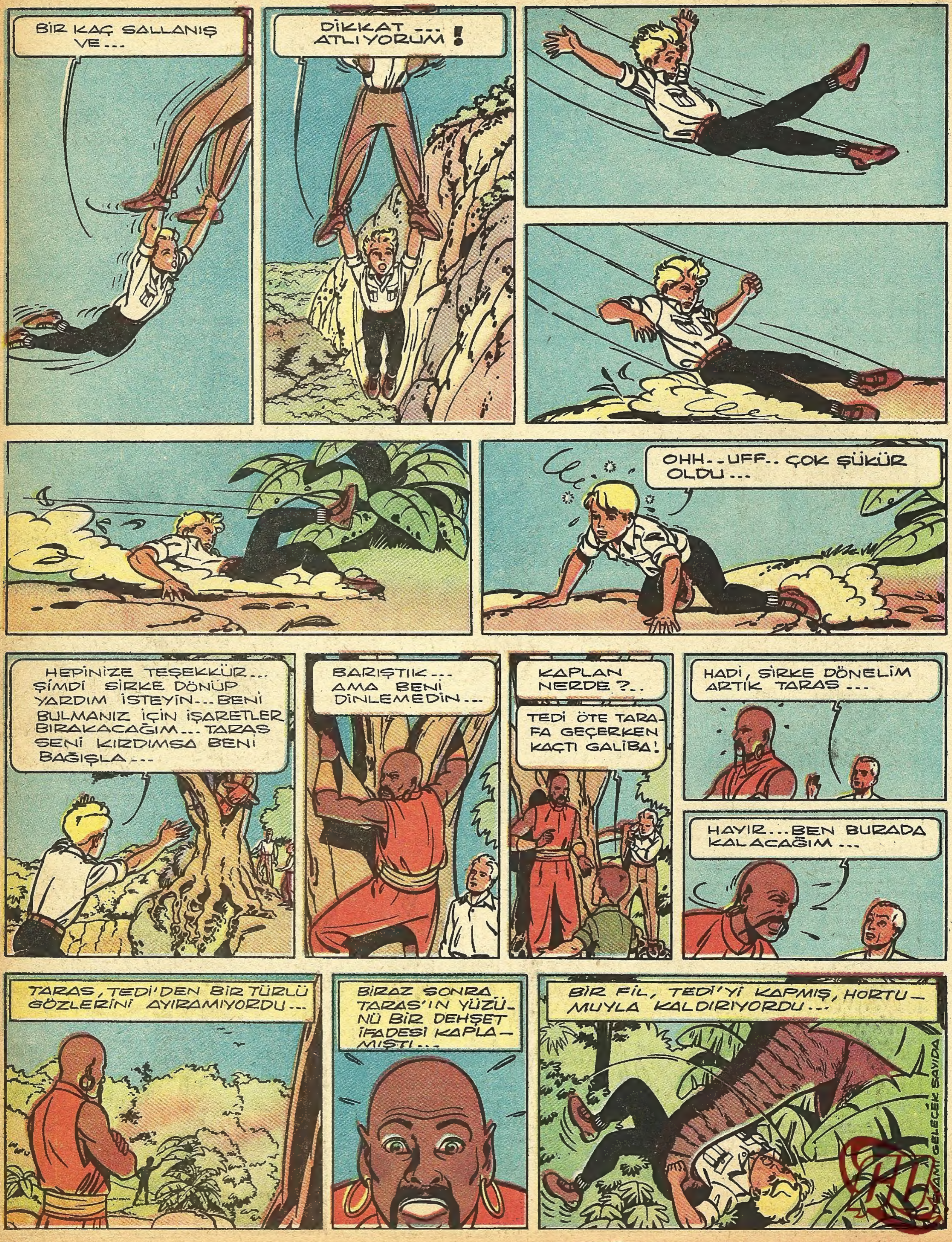

BİR KAÇ SALLANIŞ VE...
DİKKAT... ATLIYORUM !
OHH.. UFF.. ÇOK ŞÜKÜR OLDU...
HEPİNİZE TEŞEKKÜR... ŞİMDİ SİRKE DÖNÜP YARDIM İSTEYİN... BENİ BULMANIZ İÇİN İŞARETLER BIRAKACAĞIM... TARAS SENİ KIRDIMSA BENİ BAĞIŞLA...
BARIŞTIK... AMA BENİ DİNLEMEDİN...
KAPLAN NERDE ?..
TEDİ ÖTE TARAFA GEÇERKEN KAÇTI GALİBA !
HADİ, SİRKE DÖNELİM ARTIK TARAS...
HAYIR... BEN BURADA KALACAĞIM...
TARAS, TEDİ'DEN BİR TÜRLÜ GÖZLERİNİ AYIRAMIYORDU...
BİRAZ SONRA TARAS'IN YÜZÜNÜ BİR DEHŞET İFADESİ KAPLAMIŞTI...
BİR FİL, TEDİ'Yİ KAPMIŞ, HORTUMUYLA KALDIRIYORDU...
GELECEK SAYIDA

HAYVANLAR DÜNYASI

Afrika'da yaban hayvanlarının filmini çekmek için giriştiğimiz maceranın en zevkli yanlarından biri de zürafalarla karşılaşmamız oldu.

Bu sevimli hayvanların resmini çok yakından çekmek istiyorduk. Olmadı. Bizi görür görmez kaçtılar.

Zürafa hayvanların en uzun boylusudur. Yerden yüksekliği 6 metreyi bulur. En iri filin yerden yüksekliği ancak dört metredir. Zürafalar çok da hızlı koşuyorlar.

Arabayla peşlerine düştük. İnanır mısınız, bizden korkup kaçtılar da otomobilden kaçmadılar. Demek ki insanlar onların canını çok yakmış, otomobili yeni gördükleri için belki de zararsız bir hayvan sanmışlardır.

Zürafanın boynu ağaçlara uzanmak ihtiyacından dolayı uzamıştır. Dili de çok uzundur. Böylece, ağaçların yüksek dallarına kadar uzanıp yaprakları, yemişleri koparır, yer.

En sevdiği akasya ağacının yapraklarıdır. Dolaşıp hep bu ağaçlardan arar. Bulamazsa, karnı da pek acıkmışsa boynunu büker, yerdeki otlardan yer ama, bu onu kolay kolay doyurmaz.

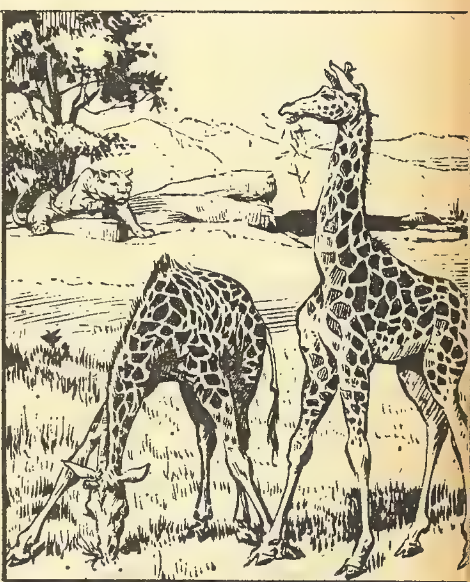

Zürafa üzerindeki parça parça lekeler onun ağaçlar arasında kolay fark edilmesini önler. En kuvvetli silâhı da tekmesidir. Hiçbir hayvanın tekmesi bu kadar yaman değildir. O uzun boynuyla da parsları bile yere çalar.

Zürafalar dilsizdir derler ama, bunun doğru olmadığını gördük: Aralarında konuşur gibi mırıldanıyorlardı. Bana sorarsanız, onların kulakları bizimkilerden çok keskin. Belki de bizim duyamıyacağımız, kadar alçak perdeden sesler çıkarıyorlardır.

Bütün hayvanlar gibi zürafa da yanında yavrusu olunca pek korkunç kesilir, aslanı bile tekmesiyle kaçırır. Yeni doğmuş zürafa yavrularının boyu 2 metreden aşağı değildir.

Zürafa susuzluğa çok dayanıklıdır, günlerce hattâ haftalarca susuz yaşıyabilir. Su bulunca da uzun uzun içer, midesini suyla doldurur. Biri su içerken ötekiler nöbet bekler.

Zürafaların sürü halinde koşmaları pek görülecek şey. Bu uzun boyunlu, çevik bacaklı hayvanlar, çok narin yapılı görünürlerse de Afrika ovalarının yaban hayatına dayanıklıdırlar.

GELECEK HAFTA: CEYLÂN GÖZLÜ GÜZELLER

GÖK AKROBATLARI

Dan Kuper'i türlü tertiplerle yeni filosundan uzaklaştırmıya çalışanlar, aldanacaklardır. Dan, bir sürpriz karşısındadır .

SERT BİR HAREKETLE YÜZBAŞI ŞİBUTİMİ, DAN'A ÇARPMAMAK İÇİN YAKITI KESİP, UÇAĞINI DURDURDU VE..
AMAN ALLAHIM!
TEPKİLİ MOTOR SÖNDÜ...
BU YÜZDEN JET, İDARE EDİLEMEZ HALE GELMİŞTİ...
FELÂKET... YERE ÇOK YAKINIM..ATLAMAYA DA İMKÂN YOK...
TEKRAR GAZ MANİVELÂSINI HAREKETE GEÇİRDİ...
İŞLEDİ... FAKAT YETERLİ DEĞİL...
DİKKAT..DİKKAT.. REAKTÖR İYİ ÇALIŞMIYOR... DURUM KÖTÜ... YÜKSELEMİYORUM...
ŞİBU... BİRAZ YÜKSELMEYE ÇALIŞ..O ZAMAN KENDİNİ FIRLATABİLİRSİN...
MÜMKÜN DEĞİL DAN...
GENİŞ BİR VİRAJ AL!...
SONUÇ YİNE DE KANIKSATICI DEĞİLDİ...
BU DURUMDA PİSTE ÇARPACAK VE UÇAK HEMEN TUTUŞACAK...
DAN, BÜYÜK BİR SIKINTI İÇİNDE ARKADAŞININ HAVADA BOCALAYIŞINI İZLİYORDU.
ŞİBU, BİRAZ HIZLAN! UÇAĞIN BURNU DİKİLSİN YUKARIYA HİÇ OLMAZSA...
NİHAYET KOCA JET, PİSTE KONABİLDİ.. ŞİBU, FREN YAPTI... FAKAT......
FRENLER ÇALIŞMIYOR!
RCAF
DEVAMI GELECEK SAYIDA

Hikâye

ORMANDA BAŞLIYAN ARKADAŞLIK

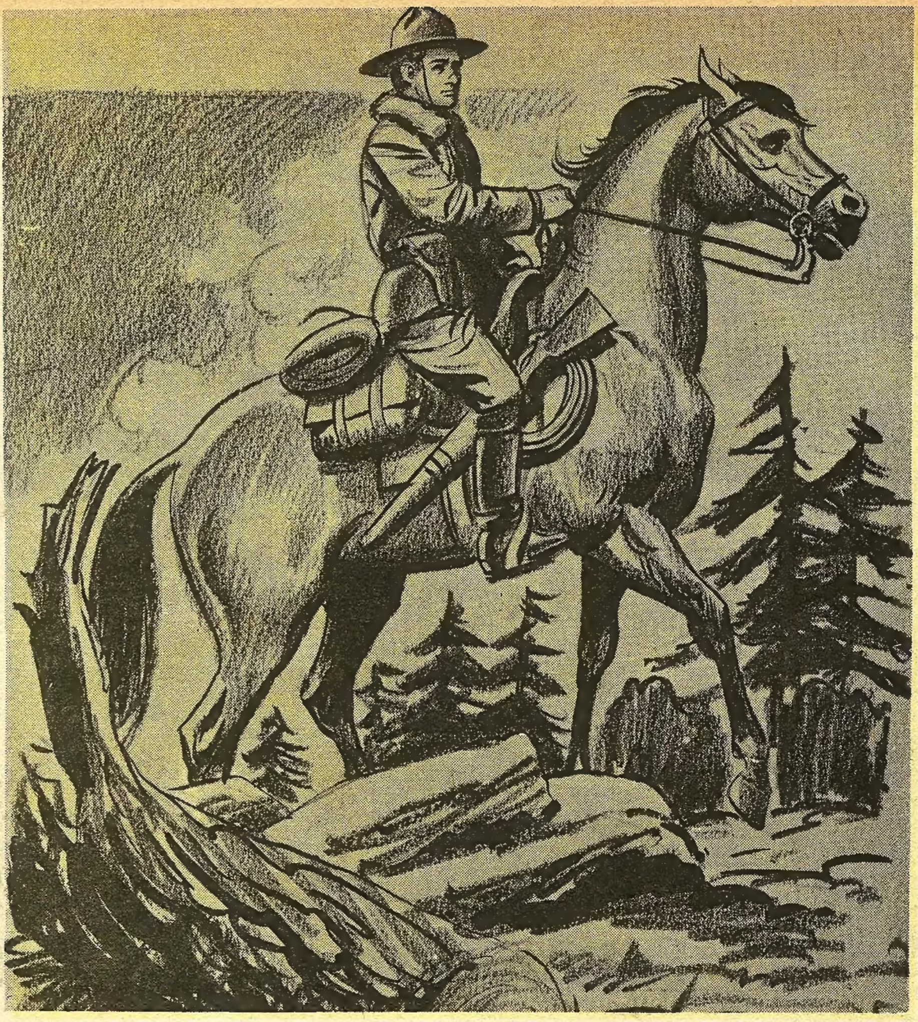

Küçük Co, hırsızlıktan aranıyordu. Sid onu ne pahasına olursa olsun yakalamayı, aklına koymuştu. Evet hastalık onu pençesine alsa bile yola devam edecek, onu bulacaktı...

Sid Mentegü, yakışıklı bir gençti. Ayni zamanda bir takım idealleri olan bir kimseydi. Bütün arzusu Kuzey kutbuna 400 kilometre kadar yakın olan bir bölgede yaşayan İnuit'lerin hayatını incelemekti. Hemen hemen taş devrini yaşayan İnuitlerin bulunduğu yere gidebilmek için Kanada'nın meşhur atlı polislerinden biri olmuştu.

Ama atlı polis olmak başka, Kanada'nın ıssız ve tehlikeli bölgelerine gitmek ise başka şeydi. O bölgelere ancak tecrübeli ve çok cesur olan insanları gönderirlerdi. Nihayet Sid'in istediği oldu. Kendisine "Küçük Co" lâkabı ile anılan, bir Eskimo'yu yakalamak ödevini verdiler.

Sid, Kanada'nın ıssız bölgelerinde dolaşmanın çocuk oyuncağı olmadığını biliyordu. Ama herşeye hazırdı. Yalnız hastalık ihtimali aklına gelmemişti. Halbuki daha ormanlar bölgesine girdiği anda kendisini pek iyi hissetmemeğe başlamıştı. Aklı hep "Küçük Co"daydı. Küçük Co, "Sarı hançer" kabilesindendi. Bu kabilenin insanları sakin, konuksever, iyi insanlardı. Kanunlara saygılı kimselerdi. Bir tek kara koyunları vardı o da "Küçük Co"ydu.

Küçük Co, hırsızlıktan aranıyordu. Sid onu ne pahasına olursa olsun yakalamayı, aklına koymuştu. Evet, hastalık onu pençesine alsa bile yola devam edecek, her yerde onu arıyacaktı. Ama tahmin ettiği gibi olmadı. Daha birkaç kilometre yol almıştı ki, titremeğe başladı. Ateşinin yükseldiğini hissediyordu. Vücudunda müthiş bir kesiklik vardı... Nihayet dayanamadı. "Şu ormanda bir yer bulup biraz uzanayım" diye düşündü.

Bir ağacın altında atını durdurdu, indi, kümelenmiş yaprakların üzerine uzandı... Tiril tiril titriyordu. Farkında olmadan de kendinden geçmişti. Gözlerini tekrar açtığı vakit orman zifiri karanlıktı. Sid, doğrulmak istedi. Fakat kuvveti yoktu. Vücudu hâlâ yanıyordu. Birden yanında birinin bulunduğunu farketti. Müthiş bir korku duydu. Yanındaki kimdi acaba? Belki de bir haydut yahut ormanda saklanan bir caniydi?.. Gözlerini açarak karaltıya baktı. O anda bir el feneri yandı. Fenerin ışığında, bir Eskimo delikanlısı göründü. Yüzünde müşfik bir ifade vardı.

Sid, kendisine öğretildiği şekilde ellerini hafifçe çarptı. Bu atlı polislere öğretilen bir işaretti. İptidai Eskimo kabileleri arasında bu işaret: "Senin adın ne?.." manâsına geliyordu. Eskimo delikanlısı bir şeyler mırıldandı. Fakat Sid, onun ne demek istediğini anlamadı ve tekrar kendinden geçti.

Üç gün üç gece Eskimo delikanlısı Sid'e baktı. Ormanda kuytu bir yerde kulubemsi bir sığınak yapmıştı. Hasta Sid'i oraya taşıyıp ona bir teneke içinde kaynattığı otların suyunu içirdi. Nihayet Sid kendisini biraz daha iyi hissedince, onu atına bindirerek, en yakın kasabaya kadar götürdü. Sid orada bir iki gün dinlendikten sonra "Tomi" ismini taktığı Eskimo delikanlısı ile beraber yine yola çıktı. Sarı Hançer kabilesinden "küçük Co"yu muhakkak bulacaktı.

İki arkadaş uzun müddet yol aldılar... Nihayet Sarı Hançer kabilesinin konakladığı yere geldiler. Kabile reisi Sid'i güler yüzle karşıladı, ama genç adam ona "Küçük Co'yu arıyorum, hırsızlık etmiş, onu yakalamamı emrettiler" dediği vakit şaşırıp kaldı.

-"Onu çok uzaklarda aramışsınız, yanınıza baksaydınız, kolayca bulurdunuz" dedi ve Tomi'yi işaret etti.

Evet, Sid'e günlerce bakan delikanlı, Küçük Co'ydu. Kabile reisi:

-"Ona Küçük Co olduğunu niçin söylemedin?" diye genci azarladı.

Küçük Co omuzlarını silkti:

-"Söyledim ama o anlamadı. Üstelik bana başka bir isim taktı" dedi.

Bu hakikatti. Ama Sid ne yapacağını bilemiyordu. Hayatını kurtaran bu genci ele vermeli miydi? Yoksa vazifesine mi ihanet etmeliydi?

Küçük Co imdadına yetişti. "Sen beni götür, Sid" dedi. "Ben nasıl olsa yine kaçarım."

Fakat Küçük Co hapisten kaçmadı. Onu her gün görmeğe gelen Sid'le arkadaşlığı, gün geçtikçe arttı. Namuslu bir insan olmağa karar verdi. Bu gün Kanada'nın atlı, polisleri arasında birbirlerinden hiç ayrılmayan iki arkadaş vardır... Biri Co, diğeri de Sid'dir...

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

BAŞ TARAFI
ARKA SAYFADA

2

HIZLI ESKİMOLAR ARASINDA

Hızlı ve Prof. Bilgiç, yeni buluşlarını Groenland'da Eskimolar üzerinde denemektedirler.

İDARE: Ankara cad. Cemal Nadir sok. No:7 İstanbul BASILDIĞI YER: Web Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. SAHİBİ: Erol Simavi YAZI İş. Md. Arslan Baran ABONE: Senelik 24, 6 Aylık 12, 3 Aylık 6 liradır.